

Kocaeli'nde bir Fil mezarlığı

**Bu kitabı yazmaktaki amacım
bizleri buraya gönderen
ailelerimize hitaben...**

Ayhan Sivridağ

**Kitabın bazı bölümlerinde veya
tamamında isim ve mekanlar
değiştirilmiştir. Engellilerin Özel
hayata'nın korunması için. Teşekkür
ederim.**

Ayhan Sivridağ

**Ormanda sert toprağa bağlı Sağlık
Ocağ Orman ağağlarının tabelası.
Bir yerinden hala tutuyordu.
Olamaz! yüzü öbür yüzünü de
bayrak gibi bir, sağa bir sola, bir
aşağıya, bir yukarıya sallıyor.**

**Ağağlar Allah,Allah diyorlar.
Kendi arasında ağağ gövdesi dalı ve
budak ile kenetlenmiş.
Depremden korunmanın derdine
düşmüşler.**

**Ben de yoldan gelecek otobüsü
bekliyorum.
Durağın adı Kocaeli Bakım
Rehabilitasyon.
Durağın tam karşılığında çam
ağağları sallantıdan kozalaklarını
döküyorlardı.
Çam ağağlarının yanında fil mezarı
sakin suskun.**

Durağın yanında bir büfe var ama kapalı. Büfeyi filler talan yaptılar.

Fillerin ayak parmakları büfenin kiremitlerini kırdılar.

Durağın karşıda Geri gönderme merkezi yanında il Göç İdaresi Asfalt düzdü şimdi üstünde çakıl taşları zıplıyor.

Yani her şey benim gözlerimin önünde oldu.

Alman Allah'ım! Ben Afrikalı değilim. Hayatımda hiç fil görmedim, seslerini ve görüntülerini filmde de duyuyorum ve görüyorum ama şimdi canlı canlı görüyorum.

Topraktan gelen ayak seslerini ilk defa duyuyorum. Kulaklarını bir sağ bir sola oynatışlarını ilk defa gördüm. Haykırışlarını duyuyorum

**devasa kulaklarının bir ileri bir geri
yelpaze gibi. İnsana korku sarıyor.**

**Bir fil sürüsü bu deprem değil,
fillerin ayak sesleri uğultu sesleri ve
toprağı sallamaları.**

**Hiç alev yok ama ortağılık alev alev,
fillerin yürekleri alev alev.**

**Tepede büyük bir site var.
Yüzme havuzu bir site.
Orada insanlar güneşleniyorlar
çocuklar top oynuyorlar.
Burada fillerin ayak sesleri, orada
neşe.**

**Orada başka bir dünya, burada
başka bir dünya var.**

İnsan eti ağırdır, Fil eti de ağırdır.

Ukuthula (Güney Afrika) ve o zaman böyle değildi tabii şimdi turistik bir yer oldu. Uncla filleri seviyordu zaten başka da malı yoktu. Kasabaya gidiyor. Orada fili ile yük taşıyordu. Uncla onun damına gidiyordu. Sabahları akşamları saman veriyor ve ağaç kabukları veriyordu.

Bir gün fil hasta oldu. Yakın köyde bir adam vardı. Fillerin hastalığını o biliyordu. Adamı kendi köyüne getirdi. Adam bir bana baktı bir de hayvana baktı. Düşünceli bir hal ile bu bayağı yaşlı ve artık ömrünü tamamlamak üzere, lafını bitirmeden ben onun ne söyleyeceğini anladım.

Neden fil mezarlığı diyorum.

Engelli aileleri, onlar da bizi buraya gönderiyorlar. Yani aynı kaderi filler ile paylaşıyoruz.

Fil artık ölüyor. Bu filleri önce mezarlık alanında toplarlar. Filler çok ağır oldu için saipleri onları önce mezara götürüyorlar onlar orada ölüyorlar.

İnsanlar dışında çok az tür, kendi türlerinin ölümü karşısında aynı türde bir farkındalık gösterir; Şempanzelerin ölümleri etrafında belirli ritüellere uydukları ve bir akrabalarının cesedini ancak çürümeye başladığında terk ettikleri bilinmektedir.

Aslanların da, önce cesedi koklayarak ve/veya yalayarak ölü aile üyelerine karşı duygularını gösterdikleri bilinmektedir. Bu fikir, fillerin ölümlerinin ağarmış kemiklerinin yasını tutmak için toplandıkları bir yer olan başka bir mitolojik kökene de işaret etmektedir.

Kenya'daki Amboseli Milli Parkı'nda çalışan bu ekip. Fillerin ölümlere karşı empatisini inceleyen ilk sistematik çalışmayı

gerçekleştirdi ve fillere fil kafatasları,fildişi, gergedan ve manda kafatasları ve tahta parçaları gibi çeşitli nesneler sundu.

Filler diğer ölü hayvanlarla değil, sadece fillerin kalıntılarıyla ilgileniyorlardı. " Filler, kendi türlerinin kalıntılarıyla tekrar tekrar ilgileniyorlardı, " dedi. " Özellikle de diğer kalıntılardan ziyade fildişi ." Ekip, fildişine olan ilginin oldukça belirgin olduğunu belirtti. "Fildişinin yaşayan fillerle olan bağlantısı, bireylerin sosyal davranışları sırasında bazen hortumlarıyla başkalarının fildişine dokunması nedeniyle artmış olabilir. Dedim ya İnsan eti ağırdır. Fil eti de ağırdır.

Neyse biz konumuza dönelim.

Bizim kurum Kocaeli'nin sakin bir mahallesinde sessiz sin bir sakin bir yer. Çarşıya yarım saat mesafede. Çarşıda neler var yani mağazalar var insanlar var. Bildiğin çarşı yani. Yürüyüş yolu var, ara sıra parklar var. Eskiden burada demiryolu geçiyormuş demiryolu başka bir yere taşınmış yürüyüş yolu olmuş. Ben okul dışı ders kitaplarını yazıyorum.

Felçten sonra ilk romanım. Öyle bir yürüyüş yolu var ki asırlık çınar ağaçları bazen üstüme kuş pis diyor Her gülün bir dikenini vardır" insanların Gülen yüzleri bu da beni mutlu ediyor.

Ee ben de yavaş yavaş kurulma doğru gideyim Felçten sonra akülü araba aldım (hasta arabası) belediyenin otobüslerde rampa var. Onlar bizi alıyorlar ve şoför yardım yapıyor bize ve onlar bizi taşıyorlar işte bir saat sonra kurumdayım. Saat 17.00 oldu mesai bitiyor Tabii bu büyük bir kurum kurumda mesai bittiği zaman nöbetçi amiri geliyor sabaha kadar amir kuruma müdahale yapıyor. Engelli ve yaşlı insanlar var biri hasta olsa hemen nöbetçi amiri ambulans çağırıyor. Sonra bir bakıcı eşliğinde hasta hastaneye gidiyor. Tabii bazen geliyor veya gelemiyor. Dilim

varmıyor sonunu!.

Akşam yemeği Saat 18.00 zamanı geldi Normalde ben de yemekhaneye gidiyordum. Nefes borusu ve yemek borusu arasında bir problem oldu püre yiyorum artık. Yani öbür yaşlılarla hep bir şeyler yiyor ama ben her zaman püre. İnsanın canı çekiyor.

Canım lahmacun çekiyor Allah'ım Dağına göre kar yağdır. **Cebimde bir lahmacun fırını alacak para var. Boğaz hastalığı püre yemeye mecbur bıraktı.** bazen ben de odamda yiyorum. Doktor bunun ameliyatı var ama senin bünyen kaldırmaz dedi. Bunu neden anlatıyorum bu konuda **yemekhane personeli büyük yardımları oldu hepsine teşekkür ederim.**

Bölüm 2

Mezarlığa bir fil daha gelmiş.

Yaşlı adam zayıf ve çelimsizdi, boynunun arkasında derin kırışıklıklar ve ellerinde mesleğini bilmediğim meslekten kaynaklanan derin yaralar vardı. Güneşin getirdiği iyi huylu cilt kanserinin koyu lekeleri yanaklarındaydı, saçları rüzgar ile dövüşmüş gibi.

Yaşlı galiba yaşı 60 falan ben öyle tahmin ettim. Bu adam yeni bir hasta. Yemeğini yiyor sonra bahçeye gidiyor sigarasını içiyor.

Buradaki hastalardan daha kuvvetliydi.

Hastalardan duydum Adam ilk geldiği zaman normaldi Şimdi bu adam galiba çocukları emekli maaşına (parasına konmak için deli raporu (Şizofren)) adamın çocukları ona bir rapor almışlar. haklı olarak Hırçın halleri olur. Adam bir gün diğer hastalara saldırmış hastalarda yönetime bildirmişler. Hastaneye götürmeye istediler adam gitmeyi istemedi. Tabii bakıcıların müdahale yetkisi yoktur. Polis geldi polis eşliğinde hastaneye götürdüler. Her gün iki bakıcının arasında hastaneye götürüyorlar ve yalnız bir odada yaşıyordu.

Ben de yeni gelen hastalara sohbet yapıyorum.

O anlattı ben önce hafızama sonra da laptopuma yazdım, tabii hayal gücümü biraz kullanarak, doğaçlama yaparak. Roman tadında yazıyorum.

Adam sohbe başladı. Tabii bu bir günlük sohbet değildi galiba bir hafta sürdü.

Körfez Akıntısı'nda sandalla tek başına balık tutan yaşlı bir adamım ve 3 hafta tek bir balık bile yakalamadım. Balıksız geçen ilk 1 hafta boyunca. Yaşlı adamım benim çırak da her gün sandalı boş halde geri dönmesi üzüyor. Her zaman bana oltaları, zıpkını ve un çuvarlarıyla yamalı yelkeni

taşımasında yardım yapıyor, öyle ki toplandığında kalıcı bir yenilginin bayrağı gibi görünürdü.

Ben çocuğa balık tutmayı öğrettim o da beni çok seviyordu. "Hayır dedim. "Şanslı bir teknedesin. Orada kal. 3 hafta balıksız nasıl geçirdiğini hatırla.

Sepetinde balıklar vardı. Çalıştığın yerden çaldın mı.

Çocuk- Ya 3 tane sargarya senin için aldım.

Yaşlı adam- Kılıç balığına gitmeye başladım işler daha düzeldi sonra çırağı da yanıma yeniden aldım. Körfez'de kılıç balığı gelmez. Körfezin dışında avlanmaya başladım.

Sonra sert ve inanılmaz derecede ağır bir şey hissettim. Balığın ağırlığıydı bu ve misinayı , aşağı kaydırıldı. hazırım. Üç tane kırk kulaç uzunluğunda yedek misina bobini ve kullandığım bobin vardı. "Biraz daha ye," dedim. "İyice ye." Öyle ye ki, oltanın ucu kalbine saplansın ve seni öldürsün, diye düşündüm.

Rahatça yaklaş da zıpkını sana saplayayım. Hazır mısın?

"Şimdi!" dedim yüksek sesle ve iki eliyle sertçe vurdu, bir metre misina kazandı ve sonra kollarının tüm gücüyle ve vücudunun ağırlığıyla savurarak tekrar tekrar vurdu. Hiçbir şey olmadı. Balık yavaşça uzaklaştı ve ben de onu bir santim bile kaldıramadım.

Savaş Başlıyor dedi.

Arkama baktım ve hiçbir kara parçasının görmedim. Bu hiç fark etmez, havanın parıltısıyla belki gün batımından önce veya ay ile birlikte gelir. Kramplarım yok ve kendimi güçlü hissediyorum. Büyük bir balık. Keşke onu bir kez görebilseydim de bana karşı olan şeyi anlasaydım. Balık hiç rotasını değiştirmedii. Güneş battıktan sonra hava soğudu. Yem kutusunu örten çuvalı boynuma bağladım ve şimdi omuzlarım üzerinden geçen misinanın altına dikkatlice geçirdim. Ben ona hiçbir şey yapamam ve o da bana hiç bir şey yapamaz, diye düşündüm.

Bir keresinde ayağa kalkıp sandalın kenarına oturdum, yıldızlara baktım ve rotasını kontrol ettim. Artık daha yavaş hareket ediyorum. havanın parıltısı o kadar güçlü değildi, bu yüzden akıntının bizi doğuya doğru taşıdığını biliyorum.

Çırak mı orada teknenin bir ucuna silmiş çünkü onu bu işe karıştıramam bu ya çok büyük kılıç balığı ya da bir ufak köpek balığı.

Çırağa oltayı vereyim! olmaz emanet çocuk en iyisi ben oltayı bırakayım zıpkın atayım. Çırak hem çelimsiz, hem tecrübesiz.

Gece uzun bir de radyoda olsaydı bayağı iyi olacaktı. Neyse Ya ufak köpek balığı veya kılıçbalığı neyse iyi para eder. Doğuya gidiyoruz çırak bazen serap görmüş gibi tan yerine bakıyor bazen de beni seyrediyor.

Gece teknenin etrafında iki yunus belirdi ve onların yuvarlanıp soluduklarını duyuyordum. İyiler," dedim. "Oynuyorlar, şakalaşıyorlar ve birbirlerini seviyorlar. Uçan balıklar gibi bizim kardeşlerimiz." Takip ettiğim balık aklıma geldi.

Harika ve tuhaf, kim bilir kaç yaşında, diye düşündüm. Hiç bu kadar güçlü bir balığım olmamıştı, bu kadar tuhaf davranan bir balığım da.

Belki de atlamayacak kadar akıllı. Atlayarak benimahvedebilir. Büyük bir balık ve eti iyiye pazarda ne kadar para eder?

Yemi bir erkek gibi kaptı ve bir erkek gibi çekiyor ve mücadelesinde panik yok. Gecenin ilerleyen saatlerde güçlü bir hamle yaptı. Acaba neden o hamleyi yaptı, diye düşündüm. Tel sırtındaki büyük

tepeden kaymış olmalı. Sırtı kesinlikle benimki kadar kötü olamaz. Ama ne kadar güçlü olursa olsun, bu sandalı sonsuza kadar çekemez.

Güneş daha da yükseldiğinde balığın yorulmadığını fark ettim. Tek bir olumlu işaret vardı. Misinanın sesi, daha düşük bir derinlikte yüzdüğünü gösteriyordu. Bu, atlayacağı anlamına gelmiyordu. Ama atlayabilirdi. «Allah'ım, atlamasına izin ver," dedim "Onu idare edecek kadar misinam var."

«Balık," dedim, "seni seviyorum ve sana çok saygı duyuyorum. Ama bu gün bitmeden seni öldüreceğim." Kuzeyden küçük bir kuş kayığa doğru geldi. Bir ötleğen kuşuydu ve çok yorgun olduğunu görebiliyordum. Başımın etrafında uçtu ve halata kondu. kuşum "Kaç yaşındasın?" diye sordum. "Bu ilk yolculuğun mu?" Kuş çok yorgunolduğunu görebiliyorum ve narin ayakları halatı kavrarken seslendim. "İyice dinlen küçük kuş," dedim. «Sonra git ve herhangi bir insan, kuş veya balık gibi şansını dene." Tam o sırada balık ani bir yalpalama yaptı ve beni pruvaya (Bir teknenin ön kısmına pruva, arka kısmına ise kış denir.) doğru çekti. Çırak hala uyuyor.

Bölüm 3

Bahçede bir gezinti

Ortak alanda onu gördüm yeni bir hasta ve bu kitabı yazıyorum. Belki Bana yeni hayat hikayesi çıkar diye usulca yaklaştım.

Hoş geldiniz dedim.

Hoş buldum dedi. Tatlı Eda ile.

Galiba O da felç geçirmiş felçi ucuz atlatmış gibi çünkü o yürüyor. Felçli hastaların bir duruşu vardır yani sağ veya sol elinde bir şey tutmuş gibi dururlar. Hemen mutlaka o farkedilir.

Engelliler başlarından geçen hastalıklara diğer insanlar yapmış gibi görüyorlar. Hepsi değil ama çoğu zaman kendine küsmüş hastalar gibi veya hepsi değil ama çoğu zaman öyle bir sonuç oluyor. Duygularında o eda vardır. Bu da galiba felçin bir aksiyonu ama adamda o aksiyon ilk anda bana hiç yansıtmadı.Sohbet uzadıkça beraber ortak yönlerimiz çıktı. Kurumda okumuş insan fazla yoktur. Neden nedeni ben de bilmiyorum.

Bu arkadaş İnşaat mühendisi bir arkadaş. Galiba o da beni kendine yakın hissetti. Sohbeti bu yönde kaydırdım. İlk defa bir arkadaşla kitap yazarı oldu mu söyledim saygı ile karşıladı beni. Kitabıma yeni yazılar arıyorum buradaki hastalarda hayatın içinden gelen yazılar.

Neden buradasın demeye kalmadı kendisi Anlatmaya başladı:

Karım ve ben o sabah her zamanki gibi ben işe gidiyordum. İkinci fincan çayını bırakıp beni ön kapıya geçirdi. Yakamdan görünmez bir tiftik kopardı (kadınların sahiplik ilan etmelerinin evrensel bir eylemi) ve bana soğuk algınlığıma

dikkat etmemi söyledi. Nezle değildim. Ardından veda öpücüğü geldi tatlandırılmış, evcilliğin düz öpücüğü.

D o ğ a ç l a m a n ı n , ç e ş i t l i l i ğ i n s o n s u z alışkanlığınıbaharatlandırmasından korkmuyordum. Uzun süreli bir ihmalkarlığın ustaca dokunuşuyla,ve sonra, kapıyıkapatırken, sabah terliklerinin çıkardığı tıkırtıları duydum.

Yola çıktığımda ne olacağına dair hiçbir düşüncem veya önsezim yoktu. Saldırı aniden geldi. Haftalardır, neredeyse gece gündüz, sadece birkaç gün önce inşaatta çalışıyordum. Aslında, yıllardır neredeyse hiç durmadan hukuku araştırıyordum. Dostum ve doktorum bir iki kez beni uyarmıştı.

'Eğer gevşemezsen dedi, 'birdenbire dağılacaksın. Ya sinirlerin ya da beynin çökecek. aşırı çalışma veya endişeyle oluşan o küçük beyin pıhtısından kaynaklandığı okumadığın bir hafta geçiyor mu?'

«Her zaman,' dedim, 'o durumlarda pıhtının aslında gazete muhabirlerinin beyinlerinde bulunduğunu düşünürdüm.'doktorum başını salladı. 'Hastalık var,' dedi. <

Değişikliğe veya dinlenmeye ihtiyacın var.'

Mahkeme salonu, ofis ve ev seyahat ettiğin tek yol bu. Eğlence için hukuk kitapları oku. Uyarıları zamanında dikkate alsan iyi olur.'

«Perşembe geceleri,' dedim savunmacı bir şekilde, 'karımla kriket oynarız. Pazar günleri bana annesinden gelen haftalık mektubu okur. Hukuk kitaplarının eğlence olmadığı henüz tam olarak anlaşılamadı.' O sabah iş yerine giderken doktorun sözlerini

düşünüyordum. Her zamanki gibi iyi hissediyordum belki de her zamankinden daha iyi bir ruh halindeydim.

İş yerinin servis arabasında, aralarında ortak bir ilgi alanı olması gerektiğini düşündüğüm insanlarla doluydu, çünkü rahatça kaynaşıyorlardı ve gayet neşeli ve neşeli görünüyorlardı. İçlerinden biri tarçın ve aloe vera kokusuyla sarılmış, tıknaz, gözlüklü bir beyefendi- dostça bir baş sallamayla boş koltuğuma oturdu ve bir gazete açtı. Okuma periyotları arasındaki aralıklarda, gezginlerin yaptığı gibi, güncel konular hakkında sohbet ettik.

Bölüm 4

Hep öbür fillerin hikayelerini dinlediniz. Benim hikayemi dinleyin.

Üçüncü evliyim de son bulmak üzere. Evlilik işi ya olmadı ya olmadığı zaman olmaz. İstanbul Merter'de yaşıyorduk. Bizim yazlık saros da.

Yazlıkta hanımla bayağı tartıştık. Arabama atladım Enez'e gittim. Bir kafeye girdim garsona bira söyledim.

Enezde bir Kafe

Kafede kalabalıktı. Tesadüfen oturduğum küçük masa gelenlerin gözünden kaçmıştı ve iki boş sandalye vardı, gelen müşteri akınına rüşvetçi garson lar misafir perverlikle kollarını uzatıyordu. Bir Entel oturdu ve sevindim, çünkü Adem'den beri gerçek bir dünya vatandaşının var olmadığı teorisine sahiptim.

Entel Sahneyi değerlendirmenizi rica ediyorum dedi. Ama sözü bana bırakmadan devam etti mermer masalar, deri döşemeli duvar koltukları, neşeli topluluk, yarı resmi tuvaletler giymiş, zevk, ekonomi, ihtişam veya sanatın zarif ve gözle görülür bir korosu halinde konuşan hanımlar, çalışkan ve cömert garsonlar, bestecilere yaptığı baskınlarla herkese akıllıca hitap eden müzik; konuşma ve kahkaha karışımı ve isterseniz, olgun bir kirazın dalında bir alakarga gagasına doğru sallanması gibi dudaklarınıza doğru eğilen uzun cam külahlardaki bir heykeltıraş bana sahnenin Cennetten bir köşe olduğunu söyledi. Birasını bir dikişte bitirdi. Garsona bir bira daha dedi.

Entelin adı **Fatihti**. Gelecek yaz İstanbul'da benim bestem dinlenecek. Orada yeni bir 'cazibe merkezi' kuracağını söyledi, bana krallara layık bir eğlence sunarak konuşması enlem ve boylam paralellerinde yankılandı.

Büyük, yuvarlak dünyayı eline aldı, tabiri caizse, tanıdıkça, küçümseyerek ve bir greyfurtın içindeki çekirdeğinden daha küçük gördüm.

Adalardan saygıyla bahsetti, kıtadan kıtaya atladı, bölgelerle alay etti, açık denizleri peçetesiyle sildi. Elini sallayarak Haydarpaşa'daki bir pazardan bahsetti. Beni Kartalkaya'da kayak yapmaya götürdü. Şimdi hayali kankaların da dalgalara bindik. Beni meşe bataklığına sürükledi, Gökçeada'da bayağı ıslandım kurumaya bıraktı. **kahkahayı** bastım ama entel hala hayallerde devam.

Fatih: en sonunda hadi sen bir kadeh dağ iç sen Enes Fatih'i olacaksın dedim.

Entel'in ağzından iyi laflarda çıktı.

Ölünün arkasından konuşulmaz: **Tarih kitapları nasıl yazılacak.** Hitler hayatında iyi bir şey yapmamış. Hitler için ben iyi ne söyleyeyim.

Haberlerde diyorlar hayvan telef oldu: **Can verdi daha doğru.** Şimdi bu hayvantelef oldu hakikaten bu kötü tabirtelef hayvan nasıl telef oldu derler. O da bir canlı telef olmak nedir. O bir mal o olsa telef olur. O tabir yanlışdır entel bu konuda haklı.

Dalgıçlar, bunu sadece dalgıçlar bilir: **Suyun altı başka dünya, üstü başka dünyadır.**

Ben de amatör dalgıçlık yaptım. Suyun üstü farklı altı başkadır. Suyun altında başka bir dünya vardır. Daldığınız zaman bunu mutlaka fark edersiniz. Kara parçasında insanlar hayvanlar farklı yürürler. Kuşlar değil tabii onları paraşütçülerle sormak lazım. Bir balığın yüzdüğünü çok muhteşemdir daldınız zaman yosunların hareketleri başkadır ve bitkiler, ağaçların ve fidanların hareketlerini dikkat edin.

Maya,
Mayanın bulunduğu tarih MÖ 5000–4800 yılları arasında.

Öyle söylüyorlar ben o tarihte yoktum bilmiyorum. Maya pek de iyi bir şey değildir.

Mayası bozuk insan tabiri var ben şunu anladım Maya bir de DNA'ya bozuk insanlar hastalıklı anne ve babadan alırlar. Yoğurt mayalandığı zaman bir diğer yoğurdundan dna'sını alıyor. Yani bana şöyle geliyor. hastalıklı bir babadan veya anneden sağlıklı çocuklar olmaz. Yani şeker hastalığı veya Damar sertliği olduğu zaman çocuklara bulaşıyor dur. Benim annem de şeker hastalığı vardı şimdi kızım da oğlum da var. Babam da Damar sertliği vardı. Bende de var. Benim çocuklarda torunlar da.....!

Fermente, işlemi, gıdalarda bulunan karbonhidratların mikroorganizmalar genellikle bakteri, maya veya mantarlar yardımıyla kimyasal olarak parçalanması sürecidir. Bu işlem sırasında, şeker ve nişasta gibi karbonhidratları enerjiye dönüştürürken yan ürün olarak Gazlı içecekler iyi bir şey değildir: yapay tatlandırıcı, koruyucu ve asit içeren bu içecek mide asit dengesini bozar, sindirim sorunlarına neden olur ve bağırsaklarda emilim sorunları oluşturur. Karbondioksit ve asit içeriği kalp ve böbrek sağlığını da olumsuz etkiler. Tansiyon problemine ve böbrek fonksiyonları bozuklarına yol açar ya da Alkol yüzünden cinayetler işleniyor binlerce yuva yıkılıyor daha ne diyeyim. Fermenteyi Sanayide kullanıyorlar ilaçta kullanıyorlar ama mutfağımıza sokmasınlar.

Hormon

Öldüren hormon. Doğal gıdalar yerine bu gıdaların tüketiminin artması çocuklarda alerji, diyabet, obezite, konsantrasyon eksikliği, kanser ve erken ergenliğe neden oluyor. Türkiye'de özellikle domates, patlıcan, patates, kabak, üzüm, elma, kavun, buğday, arpa, yulaf, çavdar ve çeltik üretiminde hormon yaygın olarak kullanılıyor.

Kafeyi ve enteli geriye bıraktım.

Kafeyi yanındaki marketten bira alıp yola koyuldum. Bir anda aklıma geldi. Hanımla bayağı tartıştık. Otele gidip orada sabahlıyım diye düşündüm. İnsanlar ilk kez gördüğü bir insana tek itibar etmezler. Alkollüydüm ben de büyük benzin istasyonunda arabamı çekip orada sabahladım. Saat galiba 10 oldu. Yavaş yavaş kasabanın esnafı kapılarının önünü süpürüyorlardı. Pansiyon sahipleri kalkmıştır diye düşündüm.

Bir anda kendimi Kasabanın en işlek caddesi'nde buldum temizlik işçileri caddeyi süpürüyorlar, baktım büyük bir pansiyonun önünde bir bayan oturuyor galiba onun sahibi gibi geldi bana.

Ayşe'nin pansiyonunun: Bahar, saman nezlesiyle birlikte en parlak dönemini yaşıyordu. Parklar, batı ve güney ticareti için yeni yapraklar ve yeşermişti. Çiçekler ve yazlıkçıların uçuştığı; havaher yerde bateri, ve mandolin çalıyordu. Ayşe'nin pansiyonunun pencereleri açıktı. Bir grup pansiyoner, yüksek verandada, yuvarlak, düz, Alman krepleri gibi hasırların üzerinde oturuyordu. ben de merdivenlerde oturanları rahatsız ettiğim için özür dilerken...

Ayşe de beni karşıladı hoş geldiniz.
İşte bu pansiyon ile böyle tanıştım, Ayşe ile.

Tam aile pansiyonu aslında buraya bekar almıyorlar ama Ayşe beni aldı galiba Tılsım yaptım.

Benzinlikte fazla uyuyamadım erkenden odama gittim ve uyumaya başladım. Akşam üzeri kalktım verandada her odanın bir masası var kahvaltayı pansiyon veriyor.

Bir de akşam yemeği öğlen zaten herkes denizde. Kurban Bayramı tatili tam 9 gün tatil bize ikisi bitti 7 daha var. Ne

yapacağım ne yapalım bilmiyorum ama gideyim burada tatilimi burada mı geçireyim hiçbir bilgim yok. Orada hanım o da merakı ediyordur bir araya geldiğimiz zaman hep kavga ayrılığımız zaman özlüyor.

Saat Gecenin dördü ben uykum kaçtı. Verandaya gittim, tabii iki bira aldım. Ben de sabaha bekliyorum. Denizde 2 balıkçı oltalarını atmış rakı içiyorlardı. Ayşe ev terliklerini değiştirdi bir tepsi 4 bardak tabii rakı bardağı.

Ayşe-Neyi bekliyorsun

Ayhan- Kendimi bekliyorum ya gelir gelmez. İnsanın kendi kendini beklemesi, çok zordur. Sohbet buradan başladı. Rakı da oldu mu Tut Tutabilirsen.

Buyurun dedim galiba Onun da uykusu kaçmış tabii rakı masası bir duble ile başlar mutlaka sonu gelir 2 3 4 diye gider artık sohbet bayağı koyulaştı. Evlenmek hikayeleri başladı. Hanım ile darıldık, bend buraya geldim. O da kocasından boşanmış. o anlattı ben dinledim. Sohbet uzadıkça uzadı. Yazlıkçılar bazıları çok erken uyanırlar Yani bu sohbete doyamadım.

Çorba bitmiş de yemeğin tam başladık daha sırada tatlı var. yazlıkçılardan bir aile onlar da geldi. Tabii konu bir anda değişti.

Ayşe- Birinin uykusun kaçtığı zaman ben de mutlaka ona eşlik yapıyorum dedi. Galiba ortada gizli bir mesaj var.

Ertesi gece saat 4'te yine verandada Ayşe geldi buyur ettim. (Mesaj alındı dedim ya) Bu gecede rakı benden dedim, yine sohbet başladı.

Ayşe- Yarın benim İzin günüm haftada bir gün kız geliyor o işleri yapıyor ben de geziyorum. dedi istersen seni pikniğe götürecektim. sen de istersen tabii. İşte benim tam da

istediğim buydu. Benim ağzım suyu aktı, Aradım teklif buydu. Ben de gezmeyi çok isterim. Ayşe güldü.

Ayhan- Mangal ve rakı benden.

Ayşe- Böreklerde benden.

Bu gece uyumadım ertesi saat 10 gibi pikniğe başladık. Çınar'ın gölgesinde bir yer bulduk piknik alanı bayağı kalabalık idi Ayşe görenlerin gördüğünden çekinmedi dul olduğum beri büyük pikniğe hiç gelmedim yani orada da uzun zamandır bir ilişkisi olmamış bana bunu ima etti veya bana öyle geldi.

Eti çok almışsın kim yiyecek bu kadar eti yeriz kalanını pansiyona götürürsün. Rakı içiyoruz çocuklar gibi sallanıyoruz gölette sandala bindi

Saat 9'da pansiyona geldik. Ayşe müşterilerden ve komşularından hiç çekilmedi. Arabadan indik, Ayşe hemen elimi tuttu. Zaten piknik de olanlar oldu. Ayşe'ye senin gözlerin iki defa mavi dedim o bana artık benim erkeğim sensin. gece odama geldi sabah oldu sabah benim telefonum çaldı. Telefondaki ses benim yazdığımdan komşum.

Ahmet- Benim hanıma söylemiş Teresa gidiyor. Sen buraya gel zaten sana da bu yakışır.

Orhan Veli'nin bir şiirinden bir Mısra (Akıllı kadındı beni bırakıp gitti) Umutla başladık demek ki her şey umut'a bağlı değildir o ailesine İtalya Roma'ya gitti. bir sürü eşya getirdi Türkiye'den Roma'ya bu kadar eşyayı götürmem sende kalsın boşanma için bana vekalet verdi yarın sefanece vereceğim iki yıllık evlilik son bulacak.

Bölüm 5

Benim eski kurumu hatırladım, yani Çerkezköy. Kurum bayan ve bay düzenlenmiş ortak alanlar hem bay Hem de bayan olarak hizmet veriyordu.

Aysu ile arkadaşlığım orada başladı. Çok güzel bayan ve Görgülü hanımefendi. Ben orada geçici yaşadım. Şimdi de Kocaeli'nde yaşıyorum. Bakanlık böyle söylemiş. Aysu bana anlatıyor. Ben de ona. İyi bir dostluk ve samimiyet ortamı. Konu nasıl açıldı ben de bilmiyorum Aysun'un aşk hikayeleri galiba oradan açıldı. Önce bunu söyleyeyim Aysu lezbiyen.

Neyse Aysun'un hayat hikayesini size anlatayım. Başladı anlatmaya.

Aşağıdaki olay Çeşme'te gerçekleşti. Bir gün kaldığım otelde bir tanıdığım la karşılaştım. Adı **Kezban'di**

Eskişehir'de neden "kaybolduğuna" dair hiçbir şey duymamıştım. Taşındığını biliyordum ama tüm kıtalardaki göçmenlerimizle sayısız temasım ve soruşturmama rağmen nereye taşındığını bilmiyordum. Tanışmamız beklenmedik ve heyecan vericiydi. İkimiz için de bir sürprizdi. Eskişehir'i güneyinden, karma bir aileden geliyordu.

Evli olmasına rağmen, gençliğindeki kadar güzel ve çekiciydi. Esmerdi, uzun saçları, belirgin yanakları ve çekici kahverengi gözleri vardı. Gençliğinden başlayarak yurtdışına taşınıp Kartal ile evlenmesine kadar geçen sürede bana yükselişini ve düşüşünü, yurtdışında yaşayıp çalışmasını kelime kelime anlattı.

ABD'ye geldikten sonra kocasına uyum sağlamakta bazı sorunlar yaşadı.

Onunla Eskişehir'de tanışmış ve çok kısa bir süre sonra evlenmiş.

Ancak, Eskişehir'di duyduğu özlemi yenmeyi başarmış ve başarılı bir iş kadını olarak kariyerini inşa etmeyi başarmış. Ayrıca bana aşık olduğunu da söyledi. Çeşme'te yaşayan Eskişehir göçmeni olan kocasıyla.

Böyle bir aşk tutkusu neredeyse hiç yaşanmazdı, dedi. Hikâye anlatımıyla ilgili olarak. Kartal'la hayatına, başlangıçta birçok heyecan verici deneyimle başarılı bir hayat olduğunu söyleyerek başladı. İyi bir geliri olduğu için böyle bir yaşam tarzını karşılayabiliyorlardı. Sevgili eşinin tüm isteklerini yerine getirmekten çekinmiyordu.

Ne isterse onu veriyordu. Ancak, pastoral hayatları sadece evliliklerinin ilk yıllarında sürdü. İlk çocuklarını bekliyordu. Gerçek bir aile kurma özelemleri gerçek oluyordu ve genç kızken kurduğu hayaller de gerçek oluyordu. Sonsuza dek mutluydular. Ama bir gün umutları bir iskambil kulesi gibi yıkıldı.

Tıbbi test sonuçları hamile olmadığını ve asla çocuk sahibi olamayacağını gösterdi. Ayrıca Kartal'ın hiçbir suçu olmadığını da gösterdi. Bu durum ikisinin de üzülmesine ve pastoral hayatlarının bozulmasına neden oldu. Ancak zaman geçtikçe, sanki üzüntülerini unutmuş gibi karşılıklı yaraları iyileşti. Bunun aşkları üzerinde önemli bir etkisi olmadı. Aksine, cinsel yaşamları yoğunlaştı. Bunun yanı sıra, cinsel iştahı arttı ve cinsel oyunlara olan arzusunu tatmin edemedi. Kartal başlangıçta onun arzularını tatmin etmekten keyif alıyordu, ancak kısmen yaşından, ama esas olarak kadınının cinsel mizacından dolayı zayıfladı.

Kezban'de değil, kendisinde kusur bulmaya çalıştı. İşte o zaman Kezban tatmin aramaya başladı.

Diğer erkeklerden farklı bir grup. Kartal olup biteni görmüyormuş gibi davrandı ve karısını ancak böyle yanında tutabileceği gerçeğini kabullendi. Kezban, sevdiği ve saygı duyduğu kocasının cinsel özelliklerinden bahsederken,

Çeşme'te bir iş adamı olarak yaşayan bir başka adamlarkeklığı, zarafeti, hikâye anlatıcılığı ve hatta beraber olduğu ilk gece bile, diğer bu adamla arasında kendisini en çok cezbedtiğini ekledi. Çeşme'te kaldığı birkaç gün boyunca aşk ilişkileri alevlendi. Bu aşk coşkusu, fazla uzun sürmedi.

Kartal ile Eskişehir'e döndükten, Kezban onu incitmemeye dikkat ederek, iş için telefon bağlantılarının olduğu kısa dönemde yalnız bıraktığını söyledi. Ona katılamadığı için pişmanlık duyduğunu ifade etti.

Sonra onu öpmeye ve okşamaya başladı. Daha önce hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Kezban kocasına. Ona, tatlı aşklarını burada da sürdürmek olduğunu söyledi.

Kezban yatakta her zaman tutkuluydu ve sevişme şeklinin unutulmaz olduğunu düşünüyordu. Orada, başka hiçbir yerde deneyimlenemeyecek şeyleri en iyi şekilde deneyimleyeceklerdi. Başka bir deyişle, aşk ilişkileri hakkında en prestijli Yeşilçam ödölünü kazanmaya değer bir "belgesel" yapmak istiyorlardı.

Dinlenmek ve Eskişehir'daki yeniden aşk hayatlarının başlangıcını kutlamak için evlerine gittiler.

Çeşme'de olduğundan biraz daha iyi bir sevgiliydi. Kezban, cinsel hayatın, kuralların olmadığı hayati bir kategori olduğunu hatırlarken, cinsel yaşamın, ülkedeki gelenek ve anlayıştan bağımsız olarak, sevgililerin birlikte yarattığı bir şey olduğunu söyledi. Kezban ayrıca bana, kocasının iki yıl sonra cinsel olarak zayıfladığını ve bu nedenle "ev içi yükümlölüklerini" yerine getiremediğini anlatan arkadaşının durumunu da anlattı.

Eskişehir'daki kalışının ertesi günü Kezban Türkiye'nin her yerinde aradıkları harika mutluluk anları yaşadılar. Hiçbir

şeyin kendiliğinden olmadığıının ve mutluluk ve çekimin dolu dolu aranması ve tadını çıkarılması gerektiğinin bilincindeydiler.

Kezban ve kocası tam da her şey düzeldi demişler de fakat kocası kezbanı yetmemeye başladı. Bu nedenle, tatmini başka yeni bir ilişki arıyordu ki, tam da ben de onunla karşılaştım ilişkilerim biz yeniden başladı. Tam da ilişkiler düzeldi dedik trafik kazası bir anda geldi önce hastaneye sonra da engelli evine geldim. Kezban'dan bir daha haber alamadım.

Bölüm 6

Engelli ikiz kız kardeşler yıllar sonra engelli evinde karşılaştılar.

Aile Danışma Merkezi Beni Çerkezköy'e koydu. Sonra yer açıldığı zaman Kocaeli'ye geldim. Çerkezköy'de kızlarla orada tanıştım.

Benim de zaten roman yazmak gibi alışkanlığım var. Başladım romanı yazmaya...

Eskişehir'in Sivrihisar mahallesinde Salih ve ile Soydan kardeşler. Büyük oğlanın Salih küçüğü Soydan. Soydan çocuğu olmuyordu. Salih ona ikizi kız kardeşlerin bir tanesi de ona verdi. Annesi bağırdı çağırdı. Ne mümkün. Köyde bu töre böyleydi.

Salih ve soydanın babaları ölmüş. Miras yüzünden aralarında büyük bir kavga çıkmış. Soydan kızı nüfusuna aldı ve köyden gittiler bir daha köyden haber almadılar kardeşlik bağ koptu. Yaşı 19 olduğu zaman kıza Soydan bütün gerçeği anlattı. Şehriban'ın annesi değil yengesi, babasının da amcası olduğunu öğrendi.

Zaman içinde iki kız kardeş genetik bir hastalık yüzünden engelli oldular. soyadları aynı olduğundan ve köylerinin adı aynı olduğundan, gerçek ortaya çıkmış. Engelli evinde tanıştılar ve kardeş olduğunu orada öğrenmişler. Şimdi onların hikayesine başladım.

Tabii ben bu hikayesini, Roman tadında yazdım.

Nesrin- Biz eskiden babamların köyünde oturuyormuşuz. Galiba bir miras meselesi olmuş. Azaka taşınmaz böyle olmuş.

Nesrin- Ağrılar artıyor ve de yeni ağrılar başlıyor. Ağrılar tutunmalar başladı önce Sağ elim sonra sol bacağım bayağı tutunmalar başladı amcama tahtadan bir iskemle yaptı bana yazın evin önünde oturuyordum,

kışın önü köşeli soba, yazın kapı önü. Günler böyle geçiyordu. Artık ağrılarım bitti ama benim sağ elim ve sağ bacağım artık hiç tutmuyor. Ben de amcama beni babamlara götür dedim. O da bana dedi ki ben babanları bayağı aradım. Onlar da o köyü terk etmişler. Memleketlerini bilen yok.

Ben de bazı şeyleri senin de konuşmak istiyorum. Yengen artık yaşlandı. sana bakamıyor ben de muhtarla konuştum.

Muhtara söyledim. Bu çocuğun hali ne olacak diye. Muhtar, Kaymakam bey beraber söylediler Çerkezköyde engelliler evi varmış. Kaymakam işlemleri yapmış, gerisini biliyorsun.

İpek- Ağrılar başladı Sonra ağrılar bitti uyuşma başladı. Ellerim ve sağ bacağım iş görmüyor Benim de annem yaşlanmaya başladı. beni de buraya getirdiler. Önce sağlık ocağına götürdüler yani sonra hastaneye rapor için rapor almak için bir bayan doktor: Benimle ilgilendi, burnu önden giden poposu bayağı arkadan gelen bir bayan doktor. Sonunda buraya geldim.